

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an — — — — — 40 Lei.
Pe jumătate de an — — — — — 20 Lei.

Împare odată în săptămână:
DUMINECA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 33.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Preotul și adevărul.

Nici odată n'a fost mai simțită, ca astăzi, nevoia de a spune adevărul. Lumea de azi și-a pus nădejdea în minciună, cum zicea odinioară prorocul Isaia despre neamul Efraimiților (c. 28 v. 15). Firește, dacă nu am recunoaște aceasta despre lumea de azi, am veni noi cei dintâi în contradicție cu munca, cu apostolatul nostru. Doar acest apostolat nici odată n'a fost mai desarmat în apoteozarea virtuților.

Este o cerință de tact pastoral, să lauzi virtuțile creștinești, cari se văd. Este însă și o datorie, să mustri faptele necreștinești. Acestea nu sânt în mod suficient combătute azi. Nu avem curajul necesar, să spunem lumii de azi, că așa nu mai merge. Am uitat par'că de glasul prorocilor, cari au fost persecutați pentru adevăr. Cine își mai aduce des aminte de prorocul Mihea, care pentru adevăr a ajuns în temniță, unde a gustat pâinea și apa necazului? Acest proroc n'a fost pe placul lui Ahab și n'a aprobat părerea celor patrusute de proroci mincinoși, cari se linguseau pe lângă împăratul Ahab (III. Imp. c. 22).

Adevărul nu cunoaște linguire. Cine poate spune, că linguirea este tovarășa minciunei?

Dar cine este oare „tatăl” minciunei? Diavolul. Nu un oarecare om ne spune acesta, ci însuși Fiul lui Dumnezeu (Ioan 8. v. 44). Ei bine, vestitorul Cuvântului divin din toate timpurile s'au păzit ca de foc a servi „tatălui”, minciunii. Pentru adevăr s'a tăiat capul lui Ioan Botezătorul, pentru adevăr a fost ucis cu pietre mucenicul Stefan, pentru adevăr au fost bătuiți apostolii (Fapte 5. 40). Bătăi, ocări și temnițe au primit ca răsplată, ceice au propovăduit adevărul! Nu găsesc în Sfânta Scriptură un loc mai frumos ca și în cartea Înțelepciunii lui Isus fiul Sirah, unde citim: „Până la moarte te luptă pentru adevăr și Domnul Dumnezeu se va lupta pentru tine” (c. 4 v. 33). Lumea poate să aibe părerea, că preotul nu-și face datoria numai când preotul se tocmește cu aparențele. Să ne ferim ca de foc de apa-

rențele înșelătoare. Se poate părea cuiva, că mințim pentru Domnul; dar tot Domnul zice; că fericiți sântem, când vom fi ocăriți mințind pentru Domnul, mare este adevărul acesta. Meditația profundă va fecunda activitatea preotului.

În Hristos să rămânem. Ideea aceasta să străbată toată ființa noastră, căci zis-a: „Eu sânt calea, adevărul, și viața”. Alt adevăr nu există. Dacă ne vom abate dela Domnul, ră-tăcim și ducem în rătăcire turma ce ni s'a încredințat. Adevărul să-l iubim (Zah. 8 v. 19), căci adevărul este întru Isus. A ne târgui, a ascunde adevărul, înseamnă a lăsa să plece dintre noi duhul de viață creștină, precum ar lăsa cineva pe toți ai săi în întunec, ducând cu dânsul luminarea. Nu vă puneți, fraților preoți, în fața luminei lui Hristos, care trebuie să lumineze tuturor.

A stăruî pe lângă adevăr nu înseamnă însă ca să nu eviți persecuția în caz de primejdie, dar aceasta nu este o desertare dela adevăr. Desertare se comite, numai când se face tovarășie cu minciuna. Mântuitorul ne învață: „Și oricine nu vă va primi pe voi nici va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre” (Mat. 10 14). Iacob a fugit de mânia fratelui său Esau, Moisi a evitat moartea ce i-o pregătise Faraon, David a fugit de mânia lui Saul, prorocul Ilie a evitat furia Izabelei. Și ce să zicem de marele apostol Pavel, care fu lăsat într-o coșniță peste ear frații l-au trimis în Tars, ca să scape de de furia Iudeilor? Din toate acestea se desprinde un adevăr plin de învățătură. Oamenii cei bineplăcuți lui Dumnezeu nici odată nu s'au tocmît cu minciuna, nici odată nu au eliminat această buruiiană otrăvitoare, au avut bărbăția convingerilor.

Nu-i vorbă, au oamenii de azi convingeri, dar ce folos' dacă ei nu-și fac cursul în lume? Ce tolos, că opaițn! are ce-i trebuie, dar stă neaprinș? Celce iubește primejdia, va cădea în acea primejdie, zice Isus Sirah (8 v 27). Însă a fugi de primejdia, ce credem că o aduce

viața păcătoasă și mincinoasă de azi, este o adevărată fugă din fața datoriei. Cu uimic nu se poate justifica o asemenea atitudine. Nu este primejdioasă viața slujitorului altarului. Și astiel toți trebuie să iasă diu rezervă ce și-au impus-o eventual în fața minciunilor convenționale din zilele noastre. Tăria convingerilor nu se poate clătina, dacă convingerile sânt creștine. Dacă am vedea, că fugim pentru psecuții din mijlocul turmei, ne-am scăpa viața, dar turma ar fi expusă la răpirea lupilor, ar trebui să rămânem la datorie. Căci zice Domnul: „Celce și-a pierdut sufletul său pentru mine, îl va afla pe el” (Mat. 10 v. 39). Dacă turma nu este expusă, ci numai noi, atunci fuga este admisibilă.

Avem în față 2 cazuri. Întrebarea este: cine este expus, numai noi, păstorii, sau și turma? Răspunsul poate fi diferit, dar un singur răspuns corect se poate da: atât păstorii, cât și turma sânt expuși. Urmează deci, să nu fugim de turmă, zăgăzuind adevărul și acoperind minciuna. Cu steagul adevărului în mână să mergem spre biruință!

„Telegraful R.”

Dr. G. Comșa.

La aniversarea de 1600 ani a primului sinod ecumenic.

În ziua de 31 Mai, Dumineca a șaptea după sf. Paști, am prăznuit, după rânduiala sf. noastre Biserici, *sinodul întâi ecumenic dela Niceia* al celor 318 purtători de Dzeu Părinți, dela a cărui tinere se împlinesc 1600 de ani. Sinodul acesta precum și împrejurările, cari l-au prilejuit au fost de importanță covârșitoare pentru toată dezvoltarea ulterioară a Bisericii creștine.

Începutul veacului al IV-lea d. Hr. formează în istoria Bisericii creștine o epocă de luptă, de zbucium și de frământare sufletească, din care însă Biserica a ieșit biruitoare, curățită de toată închinăciunea și liberată de elementele destructive fixându-și directivă sigură pentru veacurile următoare și câștigând puteri nouă pentru realizarea scopului sublim desemnat de dzeescul ei întemeietor, de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos.

În cursul celor trei veacuri dintâi Biserica duce cea mai crâncenă luptă de existență. Deoparte împărații romani prigonesc pe creștini cu toată puterea de stat și cu cele mai brutale mijloace, de altă parte spiritele cele mai agere ale filosofiei păgâne din acel timp încearcă să înăbușe concepția de viață creștină. Atunci la începutul veacului al IV-lea, ajunge pe tronul împărăției romane Constantin cel mare, care însuflețit de idelle creștine întărește creștinismul întoc-

mai ca un apostol și-l înalță la locul meritat, la rangul de religie domnitoare și inviolabilă în stat. Tot atunci o seamă de creștini înzestrați cu cele mai alese arme intelectuale spulberă toate atacurile nedrepte și învinuirile răutăcioase ale filosofilor păgâni și ale altor dușmani ai creștinismului. Biserica creștină ieșise triumfătoare din lupta intelectuală și liberată de prigonirile brutale.

Se părea deci, că de acum înainte se va putea bucura de liniște pentru promovarea operei sale dzești. Dar, precum în dezvoltarea oricărei instituții formate din oameni, orice epocă de tranziție se caracterizează prin ieșirea la iveală a diferite curente așa și în sânul Bisericii dela începutul veacului al IV-lea s'au ivit deosebite porniri, unele bune, dar și de cele rele, cari, dacă s'ar fi înstăpânit, ar fi dus la prăbușirea grandiosului edificiu al Bisericii creștine. Cea mai periculoasă dintre acestea eră mișcarea începută de pretotul Arie din orașul Alexandriei, care ataca însuși temelia credinței creștine, adevărul referitor la dumnezeirea Fiului lui D-zeu. De aici, din Alexandria, care altcum era cel mai de seamă centru cultural al timpului, mișcarea s'a lăsat repede în toate părțile și s'a produs între creștini o desbinare îngrijitoare, degenerată curând în dușmănie și amenințând chiar temelile Bisericii, așezate de Isus Hristos și întărită de sf. apostoli și de succesori lor. Și atunci păstorii Bisericii, episcopii din toată lumea cunoscută pe acele vremuri, cu ajutorul nelimitat al marelui ocrotitor al lor, care a fost Constantin cel mare, s'au adunat în sobor la Niceia în anul 325, ca să hotărască asupra măsurilor de luat față de primejdia amenințătoare. „Dumnezeestii păstori”, după cum zice cântarea bisericească din ziua aceasta, „urmând învățăturilor apostolești, au gonit pe lupii cei grei și pierzători, împrăștiindu-l dela staulul Bisericii cu praștia Duhului”. Soborul acesta adevă la care s'a adunat tot ce avea Biserica mai select, floarea creștinismului, a dat în hotărârile sale, pentru toate timpurile, directiva de urmat atât în ce privește învățătura de credință cât și alte domenii bisericești și de îndreptare a vieții creștine. Și mai ales luând ca bază sigură învățătura propoveduită de Isus Hristos transmisă neștirbit din generație în generație și cu ajutorul sfântului Duh au alcătuit o parte din mărturisirea de credință a Bisericii creștine, completată mai apoi la al doilea sinod ecumenic ținut la Constantinopol în a. 381. Această mărturisire de credință, numită *simbolul niceo-constantinopolitan*, cuprinzând cvintesența adevărilor netrecătoare ale creștinismului, a strălucit în biserică totdeauna ca o stea luminoasă, a rămas călăuză creștinilor din toate timpurile până în ziua de astăzi.

Iar noi, cărora ni s'a dat să facem parte din Biserica ortodoxă ecumenică, avem mângăerea, că înaintașii noștri nu s'au abătut nici odată dela adevărurile de credință formulate de sinodul ecumenic dela

Niceia, și nici dela mijloacele desemnate de el ca cele mai potrivite întru realizarea mântuirii oamenilor. Avem mângăierea, că sf. noastră Biserică ortodoxă română stă și astăzi pe baza credinței propoveduită de Isus Hristos transmisă în curățenie originală generației de azi.

* * *

Meditând asupra întâmplărilor și asupra spiritului timpului din vremea sinodului dela Niceia involuntar suntem îndemnați să facem o comparație cu stările noastre de astăzi. Ne izbește numai decât asemănarea mare dintre viața sufletească de azi a neamului nostru și cea a creștinilor dela începutul veacului al IV-lea.

Întocmai ca atunci Biserica creștină, așa astăzi neamul românesc a încheiat o perioadă din viața sa, caracterizată mai ales prin lupta pe viață și pe moarte dusă veacuri de-a rândul împotriva dușmanilor externi, cari au căutat să ne desfinjeze chiar cu mijloacele cele mai brutale. Dar precum odinioară Constantin cel mare a asigurat Bisericii libertate deplină, după ce mai înainte sute de mii de martiri și-au jertfit viața pentru idealul creștin și după ce creștinii celor trei veacuri dintâi au făcut eforturi supraomenești spre a dovedi puterea de viață a religiei nouă, astfel astăzi gloriosul nostru Domnitor cu ajutorul sfinților săi, prin eforturile de veacuri ale neamului nostru și ale conducătorilor lui de pretutindeni iar în momentul decisiv prin jertfirea de sine a sute de mii dintre cei mai buni fii ai neamului, a realizat visul „de al cărui dor ne-au adormit și moșii și părinții”: libertatea națională deplină.

S'ar părea deci că acum, precum odinioară Biserica pe vremea lui Constantin cel mare și neamul românesc ar trebui să se bucure de o epocă de liniște. Dar precum atunci în sânul Bisericii, așa astăzi s'au ivit și între noi, ca în orice timp de tranziție, diferite curente de idei străine de mentalitatea noastră și cu alte concepții de viață. S'au născut fel de fel de porniri, dintre cari unele ținesc la zdruncinarea vicleșurilor noastre religioase, altele compromit moralitatea publică sau viața socială și familiară.

În fața acestei primejdii toți românii creștini buni au datoriat să urmeze pildei date de sfinții Părinți adunați la soborul dela Niceia, adică, precum aceia s'au ținut strâns de credința moștenită dela sf. Apostoli, așa nici noi să nu ne lăsăm abătuți dela tradițiile străbune, ci să ținem cu credincioșie la toate virtuțile, cari au înlesnit realizarea idealului național. Să luăm ca îndreptar concepția de viață a înaintașilor noștri, cari chiar și între cele mai grele împrejurări au știut să ne salveze și să ne păstreze comorile cele mai sfinte: legea, limba și moșia. Pe liber cugetătorii noștri îi vom lăsa în erezia lor, că omul numai dela dânsii a început să cugete, iar călăuza noastră viitoare va fi tot cea tradițională, adică spiritul românismului creștin ortodox. Cu ajutorul ace-

staia vom putea înlătura din viața noastră național creștină toate curentele de idei străine și concepțiile de viață cosmopolite, cari sub masca umanitarismului și internaționalismului încearcă să învenineze sufletul nostru de români și de creștini ortodocși.

Urmând calea aceasta bătătorită de atâtea generații vom spulbera toate cauzele, cari duc la dezbinarea și împărțirea între frații de același sânge și cu ajutorul lui Dumnezeu se va întări în inimile noastre dragostea nefățărită ca iubindu-ne unii pe alții și într'un gând mărturisind să creiem neamului nostru viitor de aur și nouă personal să ne asigurăm mulțumire pe pământ și mântuire în viața cea vecinică.

Dr. Nicolae Popovici,
profesor seminarial.

1600 ani dela Soborul din Nicea.

(În formă de predică.)

„Părinte sfinte, păzește întru numele Tău pre cei ce mi-ai dat mie, ca să fie una, precum și noi”.

Aceste cuvinte din sf. Evanghelie ce se citește în Duminica Sf.ilor Părinți, îmi răsună încă în urechi, fiind finala rugăciunii preabineprimite pe care a ridicat-o Mântuitorul lumii către Tatăl ceresc pentru Apostolii Evangheliei Lui.

Veniți cu mine, iubiți Creștini, să ne transpunem și noi pe câteva momente în acele clipe când s'au rostit aceste cuvinte! Să ne alipim cu smerenie de ceata alor 13, cari părăsesc, pe înserate, un foisor din marginea Ierusalimului și să urcăm și noi o potecă pietroasă ce duce spre grădina numită Getsimani ascultând și noi, cum fac cei 12, pe Acela ce le vorbește atât de blând și duios, cum numai un părinte știe să-și ia rămas bun dela cei mai iubiți Lui... Ascultăm și noi ultimele sfaturi părintești apropiindu-ne de poarta grădinii... Cel ce înainte dădea sfaturi de despărțire, acum deodată își ridică ochii spre cer și cu ochii înlăcrimați se roagă fierbinte... și termină cu cuvintele cu cari începui eu. Se roagă pentru cei ce rămău în urma Lui... pentru că Lui scris este să pătimească... să se crucifice... să se îngroape... a treia zi să învieze, ca apoi — după învierea din morți — tot din mijlocul acelorora pentru cari acum se roagă, să fie de un nou cer ridicat la cer deadreapta Aceluia Cui acum se roagă.

* * *

Învățătorul s'a înălțat întru Mărirea Cerurilor, învățăceii au rămas în lume ca să dea lumii pe Acela pe care lumea l-a crucificat pe Golgota între urletele mulțimii înconștiente... Grea problemă va rămăa vouă smeriților ucenici!... Cum veți îndeplini-o?...

Rugăciunea de pe treptele grădinii Getsimani a ascultat-o sfântul Părinte care păzi pe cei dați Fiului Lui ca *una să fie*, întocmai cum Tatăl și Fiul una sunt.

Două secole de-a rândul se varsă sânge de mar-

tiri creștini ca într' al treilea veac să se ridice măreț — peste ruinele templelor păgâne — Biserica lui Hristos. Bizantul, Roma, Ierusalimul, Alexandria, Antiochia orașe pe a căror străzi s'a scurs atât sânge creștinesc — acū adăpostesc patriarhi! Cruzii cezari păgâni de ieri se schimbă ca mâne în cucernici împărați creștini.

Ce prăpastie între cele două lumii: Nazarineanul crucificat pe Golgota între batjocorile lumii atunci; acum, peste două veacuri, chipul Lui cadrat în aur și împodobit cu nestemate e purtat în liti pompoase închinându-se — chipului Lui — îndârjiți cezari: blăjini împărați creștini!

Rugăciunea Ta, o Mântuitorule, a făcut pe Tatăl ceresc să păzească pe cei dați Ție; ei au rămas una, de aceea au biruit.

* * *

Suntem pe timpul domniei împăratului Constantin, care pentru sufletul lui care a primit pe Hristos într'ânsul, primește numele de „cel mare”. Creștinii, fiii lui Dumnezeu, pot părăsi ascunzișurile catacombelor și ieșind la lumina lumii, ridică temple mărețe pentru preamărirea Domnului. Preoții, cari până mai ieri jertfa cea fără de sânge o aduceau în caverne dosite în pământ, de azi liturgisesc la altare bătute cu aur în odăjdii ce scilpesc de pompă în bătaia soarelui lumii... Lumea de afară dă scilpirea ei celor cari nainte în întunerecul peșterii, la o fiacără palidă a opaițului mirositor întonau cu cutremur rugăciuni Domnului...

Împărații în sfat cu păstorii bisericii tobină festivitățile curții lor cu smerita aducere de jertfă și cu cucerniciile rugăciuni scoase din întunerecul catacombelor. Acum în sunete de fanfare puse în fruntea armatei puternice Căpeteniile lumești cu cele bisericesti intră în biserici la „Te deum laudamus” — adus întru lauda lui Dzeu, dar tot atunci și spre mărirea — celor lumești.

Amestecul în cele lumești acelor pentru cari Mântuitorul s'a rugat pe treptele grădinii Getsimani să fie una — face ca într' acestia să intre disarmonia.

Treisute de ani trec dela înălțarea la Cer al Domnului, abia două decenii dela ieșirea creștinilor la lumina lumii din negura catacombelor — și iată pe fiul lumii îmbrăcat în haină preotească, iată pe un slugitor al altarului îmbătat de scilpirile lumii! Arie nu mai știe crede. Arie nu are voință, Arie nu se mai poate ridica pe aripile credinței. Arie în cercul lui de vederi e condus de rațiune, de minte... și sârmanul Arie nu știe că mintea e așa de îngustă ca și lumea din care se nutrește! Mintea lui nu-i poate arăta ceva mai mare decât omul, omeneșul, lumescul. „Om a fost și Hristos” zice acest fiu rătăcit și rătăcirea lui, fiind scoasă din lume, avea răsunet în lume... și la altarul Domnului ajung fiii lumii.

Încărunțitul în tradițiile apostolești, cucernicul Petru, patriarhul Alexandriei, adevăratul, preot a lui Hristos, adevărat urmaș al Apostolilor — nici nu bănuise măcar asupra cui își puse mâinile când hirotoni pe Arie întru diacon. I-se descoperi însă în mod minunat: era adâncit tocmai într'o rugăciune la altar, când apare Mântuitorul în chip de copil nevinovat ținând pe brațe o haină ruptă zicând: Arie a rupt-o!

Zadarnice rămân năzuințele mucenicului Petru de-a scăpa biserica de acest eret, rătăcirea fiind din lume, e sprijinită de lume și fiii lumii pe un timp

birnesc pe fiii lui Dzeu. Pe mucenicul Petru îl urmează în scaun lumescul Ahila... Fiii lumii nu vor pângări însă timp îndelungat cele sfinte, căci scaunul patriarhal se va ocupa de energicul Alexandru, care alungă pe Arie dela sfântul altar. Și fiii lumii erau mulți și puternici, iar fiii lui Dzeu smeriți... și lupta era îndârjită. Nu mai rămase pentru împăratul Constantin alta de făcut, decât să cheme în sobor pe toți cei ce poartă însemniile apostolești să vază acolo, care tabără e mai mare și să se vădească adevărul pe partea cărora stă: pe a fiilor lumii ori pe acelor ce urmau vechea credință urmată din tată în fiu începând cu Apostolii pentru cari atunci pe treptele grădinii Getsimani astfel sfârșea rugăciunea Fiului către Tatăl: Păzește-i întru numele Tău... să fie una, precum și noi.*

* * *

Spre orașul Nicea, unde chemase Constantin soborul, se îndreptau din toate unghiurile creștinești părinții, urmașii apostolilor și purtătorii însemniilor Lor, dar nu cu suite pompoase și deșerte... 318 de păstori se apropiau de Nicea îngândurați, căci în turmă le intraseră lupii... 318 părinți în haine lungi închise urcau treptele templului din Nicea să ocupe locurile destinate în adunare. Se așezau în tăcere și așteptau cu smerenie. Din gânduri se trezesc pe o clipă, când intră împăratul. Nici acesta nu era acum urmat de garda-i lucitoare, cu capul descoperit se îndreaptă spre un scaun alături de părinți, nu trece nainte să urce tronul ce i-se gătise. Tronul lăsat gol era ocupat în mod nevăzut de cineva mai mare decât Constantin cel mare...

Aruncând o privire asupra celor cari se adunaseră acolo, vom observă alături de împărat pe înțeleptul și la vorbă compănitul Silvestru al Romei lângă el cu plete lungi albe ce cadrează o față slabă palidă: blăjiful Mitrofan al Tarigradului. În fața lor se ridică figura dreaptă cu fruntea lată și ochii scântetori ai dărzului în credință Alexandru al Alexandriei. Dreapta-i îmbrățișind și-o razimă de umărul arhidiaconului său, blândul și la vorbă dulce, — afirmând prin acest gest că consimte în întregime cu cele ce le spune atât de convingător — Atanasie, care va deveni urmaș al scaunului și care după acest sobor va primi numele de „cel mare”. Mai spre ușa intrării, ca a unor ce întârziaseră puțin, se zărește silueta izbăritorului de Mir Nicolae și cea a lui Spiridon al Trinitudinei. Zăboviră în cale la botezul unui retor-filozof păgân pe care-l încreștinaseră în drum spre Nicea.

Ultimile cuvinte ale arhidiaconului Atanasie resunară duios. Toți cei 318 părinți și împărat cu ochii ațintiți asupra tronului la aparență gol, dar pe care trona însuși Mântuitorul prin Duhul sfânt, se scoală toți și apoi ridicând ochii spre cer întonează respicând una:

Cred... într'unul Dzeu Tatăl... atotfiitorul cerului și pământului: văzutei și nevăzutei. Cred... și într'unul Domn. Isus Hristos... fiul lui Dzeu, născut din Tatăl înainte de veacuri. Lumină din lumină... Dzeu adevărat din Dzeu adevărat: născut și nu făcut... El pentru noi oamenii și pentru mântuirea noastră... s'a pogorât din cer... s'a intrupat dela Duhul sfânt și... din Fecioara Maria om s'a făcut... A pățimit... s'a răstignit... s'a îngropat și... a treia zi a înviat. S'a suit la ceruri și șade... dea-

dreapta Tatălui însă... iarăși va să vină... să judece vii și morți... căci a lui împărăție nu are sfârșit.

Această mărturisire au făcut-o cu 1600 ani înainte 318 părinți și un împărat adunați în sobor la Nicea. Au simțit pe Mântuitorul alături de ei și au rămas una așa cum s'a rugat El atunci... demult pe treptele dela Getsimani ca una să fie.

* * *

Azi după 1925 ani dela Hristos și 1600 ani dela întâiul sobor creștinesc milioane și milioane se zic pe ei creștini având credința lor îmbrăcată în forme mai mult ori mai puțin lumești. Am găsi oare azi un împărat și 318 părinți ai bisericilor creștine adunați într'un sobor să rostească una, simțind pe Domnul între ei?

În loc de răspuns, aceea ce am vrea să o răspundem, veniți să o înmoiem în apa vie a credinței și de câte ori rostim ori auzim rostindu-se acele cuvinte de afirmare a credinței — simbol pentru noi azi — veniți cu o voință tare să trecem acele roștite de gură prin fibrele noastre trupesti și cutremurându-ne să simțim că Domnul e de față, acolo unde noi ne exprimăm credința, unde ne rugăm... și să ne îndreptăm spre El cu cuvintele: ... *Părinte sfinte, păzește-ne și pre noi într'u sfânt numele Tău... precum pe treptele grădinii Getsimani ai rugat pe Tatăl să facă una pe ai Tăi... precum în soborul din Nicea una ai făcut să rostească cei 318 părinți și împărat... fă ne și pre noi una să fim într'u Tine, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.*

Arad, 31 Mai 1925.

Prof. C. Turicu.

Desbaterile Sf. Sinod.

După cum a fost anunțat, la 15 Mai crt. s'a deschis sesiunea de primăvară a Sf. Sinod.

La orele 10 a. m. s'a oficiat chemarea Duhului Sfânt la mitropolie, iar la ora 11 s'a deschis sesiunea, sub președinția S. Sale Patriarhului Miron, în palatul din str. Antim.

Di. Al Lepădatu, ministrul cultelor, a citit mesajul de deschidere, apoi a luat cuvântul S. Sa Patriarhul Miron, carele a adus la cunoștință Sinodului votarea cu unanimitate a legii de organizare bisericească și sancționarea ei de către M. Sa Regele. Înaltul prelat a cerut membrilor Sf. Sinod sprijinul spre a înfăptui în cadrul noiei legi, o nouă viață bisericească. Îndeamnă pe chiriarhi să meargă în mijlocul preoților și să-i îndemne la o activitate bogată, pentru binele bisericii și al statului. A mulțumit apoi Suvăranului, guvernului și membrilor Sinodului pentru înfăptuirea legii de organizare bisericească, care are o importanță epocală.

D. Al. Lepădatu, ministrul cultelor, a urât o rodnică activitate acestei sesiuni și a rugat Sinodul, ca încă în sesiunea aceasta să discute reorganizarea învățământului seminarial.

S'a procedat apoi la alegerea diferitelor comisiuni. În ședința II-a Sf. Sinod a ratificat convonția cu „Fundatia Principele Carol”, după care „Institutul Biblic” a contribuit la editarea Noului Testament tradus de pâr. Gr. Pișculescu (Gala Galaction) și al cărui manuscris se găsește în proprietatea „Fundatiei Principele Carol”. Aceasta fundație va subvenționa și traducerea Vechiului Testament.

S'a dat mandat d-lui prof. Coculescu, să reprezinte Sinodul la conferința internațională de astronomie, care va studia reforma calendarului.

Până acum tunderea într'u monahi a fraților din mănăstiri se făcea cu aprobarea Sf. Sinod. S'a decis, ca pe viitor tunderile să se facă direct de către episcopii competenți.

În urma membrii Sf. Sinod au discutat modalitatea prin care s'ar putea veni în ajutorul Patriarhiei din Ierusalim, care se găsește în mare jenă financiară. Soluționarea aceste chestiuni s'a amânat pentru o ședință viitoare.

În ziua a treia s'a luat în discuțiune invitația sinodului provincial din Canterbury, prin care sinodul nostru este rugat să delege un reprezentant la sărbătoarea aniversării a 1600 de ani dela sinodul ecumenic dela Nicea, serbarea ce se va ținea la Westminster-Abbey.

Sf. Sinod a delegat pe S. Sa Patriarhul Miron.

P. S. Sa Vartolomeu, episcopul Râmnicului, a citit referatul comisiunii instituite pentru studierea chestiunilor care fac obiectul desbaterilor conferințelor creștine mondiale ce se țin în August la Stockholm.

Sinodul a admis acest referat și a delegat să participe la aceste conferințe pe: I. P. S. L. Mitropolitul Nicolae al Ardealului și Nectarie al Bucovinei, episcopul Vartolomeu, arhimandritul Scriban, pâr. Cicerone Iordăchescu, prof. Ioan Lupaș, V. G. Ispir și R. Căndea.

Unul dintre acești delegați va pleca dela Stockholm la Berna, ca să reprezinte biserica română la congresul ce se va ținea la 2 Sept. a. c. al vechilor catolici.

Cu privire la reorganizarea mănăstirilor, Sf. Sinod hotărăște ca normele stabilite de soborul călugăresc din eparhia Ungro Vlahiei, adunat de curând sub președinția patriarhului, să fie înaintate tuturor eparhiilor pentru a fi studiate și a face propunerile.

În ziua a patra Sf. Sinod a luat la cunoștință gramata episcopului rus Evloghie din Paris care arată că a înființat acolo o academie teologică pentru formarea clerului din Rusia.

La propunerea P. S. Sale episcopului Roman al Orăzii-Mari, Sf. Sinod numește vicar episcopesc pe Pâr. Dr. Andrei Magier, ridicându-l la rang de arhimandrit.

În ședința următoare s'a ales o comisiune compusă din P. S. Sa Lucian, episcopul de Romanie, re-

monahul Tit Simedrea, directorul cancelariei Sf. Sinod, și Dr. P. Ionescu, care să pună în aplicare legea și statutul de organizare a bisericii ortodoxe.

Se procedează la alegerea pentru scaunul vacant de episcop militar de Alba-Iulia.

În urma votării au întrunit: Pr. V. Pocitan din București 19 voturi; Pr. Dr. Ioan Stroia din Sibiu 19 voturi și Pr. Vespasian Răuț din Rădăuț 18 voturi.

Suveranul are dreptul să numească pe unul din cei trei de Episcop militar.

După terminarea alegerii s'a intrat în ordinea de zi.

S'a decis să se intervie pe lângă guvern pentru a se modifica art. 83 din actuala lege a învățământului superior, în sensul ca în comisiunea de examinare a candidaților pentru ocuparea catedrelor dela facultatea de teologie cei doi membrii sinodali să fie delegați de Sinod, ear nu aleși de senatul universitar ca până acum.

În ultima ședință a sesiunii actuale, Sftul Sinod a luat la cunoștință părerea Academiei Române cu privire la revizuirea limbii cărților bisericești. În comisia de revizuire vor fi delegați toți mitropoliții țării, arhierul Evghenie Humulescu și — pentru specialitatea cântărilor bisericești — profesorul Cucu dela conservatorul din capitală.

Sinodul a discutat sărbătorirea celui de al 16-lea centenar dela sinodul ecumenic ținut în 325 la Niceea. Sărbătorirea se va face în 15 Octomvrie 1925 la Iași, ear în zilele acestea se va da o enciclică sinodală, și în 37 Mai a. c., în Duminica Sf. Părinți dela Nicea, se vor ține serviciile divine cu deosebit fast în toate bisericile noastre din țară.

La sfârșitul ședinței dl ministru al cultelor Al. Lepădatu a citit mesajul regal de închidere a sesiunii Sinodului.

PROTOCOL

despre ședințele Sinodului eparhial din dieceza ort. română a Aradului ținute în sesiunea ordinară a anului 1925.

Ședința V.

(Urmare)

Nr. 69. Se cetește raportul Nr. 1120/924 al Consistorului relativ la socoțile fundațiunilor și a bugetului Consistorial pe anul 1923 cu starea lor după cum urmează:

I. Fondul general și buget.

Starea la finea anului 1922	Lei 59450 58
Intratele și venitele în anul 1923	" 2773570 12
laolaltă:	" 2833020 70
Eșitele și speșele în anul 1923	" 2404189 64 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	" 428831 05 ¹ / ₂

II. Fondul instruct. episcopesc.

Starea de la finea anului 1922	Lei 174050 11 ¹ / ₂
Intratele și eșitele în anul 1923	" 40365 70
laolaltă:	" 214415 81 ¹ / ₂
Eșitele și speșele în anul 1923	" 11013 04 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	" 203402 77

III. Fondul seminarial.

Starea de la finea anului 1922	Lei 188216 77 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	" 125042 43
laolaltă:	" 3132 820 ¹ / ₂
Eșitele și speșele în anul 1923	" 46952 74 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	" 266305 46

IV. Fondul pentru promovarea culturală religioasă.

Starea de la finea anului 1922	Lei 23432 09 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	" 1544 19
laolaltă:	" 24976 19 ¹ / ₂
Eșitele și speșele în anul 1923	" 1112 50 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	" 23863 69

V. Fondul capelei Arad-Gai.

Starea de la finea anului 1922	Lei 222 84
Intratele și venitele anului 1923	" 15 80
laolaltă:	" 238 64
Eșitele și speșele în anul 1923	"
Starea la finea anului 1923	" 238 64

VI. Fondul bibliotecii preparandiale.

Starea de la finea anului 1922	Lei 1010 99
Intratele și venitele în anul 1923	" 71 90
laolaltă:	" 1082 89
Eșitele și speșele în anul 1923	"
Starea la finea anului 1923	" 1082 89

VII. Fondul sinodal congresual.

Starea de la finea anului 1922	Lei 17599 25
Intratele și eșitele în anul 1923	" 3855 50
laolaltă:	" 21454 75
Eșitele și speșele în anul 1923	" 234 20
Starea la finea anului 1923	" 21220 55

VIII. Fundațiunea Patrichie Popescu.

Starea de la finea anului 1922	Lei 1530 18
Intratele și venitele în anul 1923	" 107 —
laolaltă:	" 1637 18
Eșitele și speșele în anul 1923	"
Starea la finea anului 1923	" 1637 18

IX. Fundațiunea I. Popovici Pappi.

Starea de la finea anului 1922	Lei 23155 29
Intratele și venitele în anul 1923	" 1645 93
laolaltă:	" 24800 19
Eșitele și speșele în anul 1923	" 1645 90
Starea la finea anului 1923	" 24651 69

X. Fundațiunea contelui A. Forray.

Starea de la finea anului 1922	Lei	1458 56 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	58 20
laolaltă:	"	1516 76 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	"
Starea la finea anului 1923	"	1516 76 ¹ / ₂

XI. Fundațiunea contelui Coloman Almány.

Starea de la finea anului 1922	Lei	1740 64
Intratele și venitele în anul 1923	"	123 80
laolaltă:	"	1864 44
Eșitele și spesele în anul 1923	"	"
Starea la finea anului 1923	"	1864 44

XII. Fundațiunea G. Faur, Oradea-Mare.

Starea de la finea anului 1922	Lei	11903 40
Intratele și venitele în anul 1923	"	"
laolaltă:	"	11903 40
Eșitele și spesele în anul 1923	"	"
Starea la finea anului 1923	"	11003 40

XIII. Fondul diecezan de asigurare.

Starea de la finea anului 1922	Lei	84363 83 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	19069 22
laolaltă:	"	103433 05 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	17339 51 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	86093 54

XIV. Fondul pt. înființarea unui gimnaziu rom.

Starea de la finea anului 1922	Lei	22300 18
Intratele și venitele în anul 1923	"	1587 30
laolaltă:	"	23887 48
Eșitele și spesele în anul 1913	"	197 86
Starea la finea anului 1923	"	23719 62

XV. Fundațiunea Teodor Papp din Checheș.

Starea de la finea anului 1922	Lei	397 363 70
Intratele și venitele în anul 1923	"	41521 80
laolaltă:	"	438885 50
Eșitele și spesele în anul 1923	"	14370 09 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	424515 41

XVI. Fundațiunea Iorgovici-Ebeșfolvai.

Starea de la finea anului 1922	Lei	141105 4
Intratele și venitele în anul 1923	"	3501 10
laolaltă:	"	17611 64
Eșitele și spesele în anul 1923	"	1044 90
Starea la finea anului 1923	"	16516 74

XVII. Fundațiunea Elena Ghiba-Birta.

Starea de la finea anului 1922	Lei	77911 34 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	3716 20
laolaltă:	"	81627 54 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	2545 64 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	79081 30

XVIII. Fondul de penziuni al funcț. comun cu Oradea Mare.

Starea de la finea anului 1922	Lei	941 50
Intratele și venitele în anul 1923	"	"
laolaltă:	"	941 50
Eșitele și spesele în anul 1923	"	"
Starea la finea anului 1923	"	941 50

XIX. Fondul bisericesc-clerical.

Starea de la finea anului 1922	Lei	160778 25 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	23833 45
laolaltă:	"	184606 71 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	17501 75 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	167104 96

XX. Fondul școlar-preparandial și aucta.

Starea de la finea anului 1922	Lei	50404 74 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	15101 51
laolaltă:	"	65506 25 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	9623 47 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	55882 78

XXI. Fundațiunea Balla.

Starea de la finea anului 1922	Lei	14202 86 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	1005 20
laolaltă:	"	15208 06 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1922	"	68 00 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	15140 06

XXII. Fondul diecezan preoțesc.

Starea de la finea anului 1922	Lei	897083 02
Intratele și venitele în anul 1923	"	443064 91
laolaltă:	"	1320147 93
Eșitele și spesele din anul 1923	"	289148 65
Starea la finea anului 1923	"	1060969 28

XXIII. Depozite de casă.

Starea de la finea anului 1922	Lei	1331162 14 ¹ / ₂
Intratele și venitele din anul 1923	"	681406 54
laolaltă:	"	2012469 28 ¹ / ₂
Eșitele și spesele din anul 1923	"	690708 06 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	1321861 22

XXIV. Fondul de despărțire ierarhică.

Starea de la finea an. 1922 pasivă	Lei	3215 39 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	"
laolaltă:	"	3215 39 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	271 25
Starea la finea an. 1923 pasivă	"	3486 64 ¹ / ₂

XXV. Ajutorul de stat pentru preoți.

Starea de la finea anului 1922	Lei	10064 74
Intratele și venitele în anul 1923	"	7543760 05
laolaltă:	"	7553824 79
Eșitele și spesele în anul 1923	"	7438472 10
Starea la finea anului 1923	"	116351 69

XXVI. Fondațiunea Mitra Ungurean.

Starea dela finea anului 1922	Lei	5230'49
Intratele și venitele în anul 1923	"	312'20
laolaltă	"	5542'69
Eșitele și spesele în anul 1923	"	25'46
Starea la finea anului 1923	"	5517'23

XXVII. Fondațiunea Ștefan Antonescu.

Starea dela finea anului 1922	Lei	267741'52 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	22603'01
laolaltă	"	290'44 59 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1922	"	736 82 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	289607'77

XXVIII. Fondațiunea episc. Iosif Goldiș.

Starea dela finea anului 1922	Lei	26678'71
Intratele și venitele în anul 1923	"	18611'79
laolaltă	"	45290'50
Eșitele și spesele în anul 1923	"	7166'30
Starea la finea anului 1923	"	38124'20

XXIX. Fondațiunea episc. Ioan Meșian și tipografia.

Starea dela finea anului 1922	Lei	1029336'27 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	2277100'71
laolaltă	"	3306436'98 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	2088838'22 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	1217598'76

XXX. Fondațiunea Teodor Feier din Bonțești.

Starea dela finea anului 1922	Lei	24295'69
Intratele și venitele în anul 1923	"	1729'20
laolaltă	"	26024'89
Eșitele și spesele în anul 1923	"	117'52
Starea la finea anului 1923	"	25907'37

XXXI. Fondațiunea Dr. Iuliu T. Mera, Șiria

Starea dela finea anului 1922	Lei	45582'70
Intratele și venitele în anul 1923	"	5923'50
laolaltă	"	51506'20
Eșitele și spesele în anul 1923	"	1339'30
Starea la finea anului 1923	"	50160'90

XXXII. Fondul bisericesc cultural.

Starea dela finea anului 1922	Lei	38365'87 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1923	"	9418'78
laolaltă	"	47782'65 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	668'02 ¹ / ₂
Starea la finea anului 1923	"	47113'73

XXXIII. Fondul librăriei diecezane a Consist. din Arad.

Starea dela finea anului 1922	Lei	1022166'97
Intratele și venitele în anul 1923	"	1393001'43
laolaltă	"	2415168'50
Eșitele și spesele în anul 1923	"	1152692'37
Starea la finea anului 1923	"	1262476'13

XXXIV. Fondul de stipendii a Episcopului Ioan I. Papp.

Starea dela finea anului 1922	Lei	37432'19
Intratele și venitele în anul 1923	"	3670'56
laolaltă	"	41102'75
Eșitele și spesele în anul 1923	"	41102'75
Starea la finea anului 1922	"	—

Conform dispozițiunii fondatorului acest fond s'a contopit în fondul său pentru orfelinatul din Beiuș, vezi sub XXXVIII.

XXXV. Fondul școlii civile de fete cu internat.

Starea dela finea anului 1922	Lei	164337'51 ¹ / ₂
Intratele și venitele în anul 1922	"	2779'80
laolaltă	"	167117'31 ¹ / ₂
Eșitele și spesele în anul 1923	"	147'75
Starea la finea anului 1923	"	166969'56

XXXVI. Fondul special de penziuni a funcț. Cons. Arad.

Starea dela finea anului 1922	Lei	260305'08
Intratele și venitele în anul 1923	"	25060'10
laolaltă	"	285365'18
Eșitele și spesele în anul 1923	"	2866'76
Starea la finea anului 1923	"	283498'42

XXXVII. Fondațiunea Emanuil Ungurean.

Starea dela finea anului 1922	Lei	227746'57
Intratele și venitele în anul 1923	"	27021'17
laolaltă	"	254767'74
Eșitele și spesele în anul 1923	"	22000'—
Starea la finea anului 1923	"	232767'74

XXXVIII. Fondul Episc. Ioan I. Papp ptr. Orfelinatul din Beiuș.

Starea dela finea anului 192	Lei	157695'85
Intratele și eșitele în anul 1923	"	217370'79
laolaltă	"	375066'64
Eșitele și spesele în anul 1923	"	214'91
Starea la finea anului 1923	"	374851'73

XXXIX. Depozitul alumneului din Beiuș.

Starea dela finea anului 1922	Lei	12047'13
Intratele și venitele în anul 1923	"	258'20
laolaltă	"	12305'33
Eșitele și spesele în anul 1923	"	9542'26
Starea la finea anului 1923	"	2763'07

XL. Fondul ptr. promor. cult. rel. comun cu Oradea-Mare.

Starea dela finea anului 1922	Lei	10149'55
Intratele și venitele în anul 1923	"	—
laolaltă	"	10149'55
Eșitele și spesele în anul 1923	"	251'—
Starea la finea anului 1923	"	9898'55

XLII. Fondul de asigurare comun cu Oradea-Mare.

Starea dela finea anului 1922	Lei	25068.75
Intratele și venitele în anul 1923	"	271.25
laolaltă	"	25340.—
Eșitele și spesele în anul 1923	"	—
Starea la finea anului 1923	"	25340.—

XLIII. Fondul bisericesc comun cu Oradea-Mare.

Starea dela finea anului 1922	Lei	298026.25 ^{1/2}
Intratele și venitele în anul 1923	"	105290.61
laolaltă	"	403316.86 ^{1/2}
Eșitele și spesele în anul 1923	"	37724.95
Starea la finea anului 1923	"	365591.91 ^{1/2}

XLIV. Fondul preofesc comun cu Oradea Mare.

Starea de la finea anului 1922	Lei	426195.03 ^{1/2}
Intratele și venitele în anul 1923	"	86733.—
laolaltă:	"	512930.03 ^{1/2}
Eșitele și spesele în anul 1923	"	43465.73
Starea la finea anului 1923	"	469464.30 ^{1/2}

XLV. Fondul taxelor de 10% dela preoți.

Starea de la finea anului 1922	Lei	494641.46
Intratele și venitele în anul 1923	"	481155.40
laolaltă:	"	975796.80
Eșitele și spesele în anul 1923	"	1616.—
Starea la finea anului 1923	"	974180.96

XLVI. Fondul taxelor de 10% dela funcț. și profesori.

Starea de la finea anului 1922	Lei	110653.50
Intratele și venitele în anul 1923	"	80515.80
laolaltă:	"	191169.30
Eșitele și spesele în anul 1923	"	—
Starea la finea anului 1923	"	191169.30

Sinodul aprobă socoțile prezentate și dă Consistorului absolut pentru anul de gestiune 1923.

Nr. 70. Raportul Nr. 1544/1924 al Consistorului despre bugetul pe anul 1924, pe care la propunerea comisiunii Sinodul îl votează cu:

Venite	Lei	2.642.720
Spese	"	2.517.768
deci cu escedent	Lei	130.952

Nr. 71. Raportul general Nr. 1215/1925 al Senatului Epitropesc relația la gestiunea Consistorului din Arad despre activitatea sa din anul 1924 Comisiunea propune, iar

Sinodul atât în general cât și în special îl ia la cunoștință și aprobă ștergerea sumei de Lei 26.461.07 neincasabilă și amortisată, cuprinsă sub poz. 2 din raport.

(Va urma).

INFORMAȚIUNI.

A V I Z I

Se aduce la cunoștința celor interesați, că examenele *elevilor particulari* dela Institutul teologic ort. rom. din Arad se vor începe *Luni, 22 Iunie*, la oarele 8 dim., cu examenele în scris al tuturor candidaților din anii I—III. În zilele următoare, 23—26 Iunie, vor avea loc examenele orale, începând cu elevii din anul III-lea.

Amânarea examenului pe sesiunea din Septembrie se admite pe baza unei cereri motivate, adresată Direcțiunii Institutului.

Direcțiunea.

Ziua eroilor. S'a prăznuit în Arad, și în anul acesta cu pietatea cuvenită. O procesiune condusă de 10 preoți sub portificare părintelu asesor M. Păcățian, a mers la monumentul eroilor din cetate unde s'a săvârșit parastas pentru sufletele dragilor noștri eroi. La procesiune au participat autoritățile civile, militare, armata cu muzica militară, școalele din Arad, și public însemnat.

Vicar Episcopesc. I. P. C. Sa dr. Andrei Magier, care de curând a fost ridicat la rangul de archimandrit din partea sfântului Sinod a fost numit de P. S. Sa episcopul Roman Ciorogar, vicar episcopesc. E o răsplătă meritată a muncii prestată de părintele Magier. Sincere felicitări!

BIBLIOGRAFIE.

În editura librăriei dieceane din Arad a apărut în ediția a doua „**Predici**”, aprobate de Prea Ven. Consistor arhidiecezan sub No. 6661/1918 Bis. de Preotul Gheorghe Maior, profesor de religie și duhovnic la școala normală din Sibiu.

Acest volum de 144 pagini cuprinde următoarele predici:

Predică la prezentarea unui cleric în parohia unde vrea să concureze; Predică la instalarea de preot; Sămănătorul: Nu e Dumnezeu, ci numai natură? — Despre credință, — E lipsă de credință? — Despre credință (învățătură). — Despre credință (roadele ei), — Despre rugăciune, — Despre post, — Îndemnare la pocăință, — Rugăciunea domnească, — Despre mărirea pământească, — Despre fericire, — Despre muncă, — Despre viața vecilor, — Despre conștiință, — Despre blândețe, — Despre datoria de a ne ierta unul altuia, — Despre via Domnului, — Adevărul: Cristos, — Predică la Nasterea Domnului, — La Dumineca Stălpărilor (Dumineca VI. din post.) — Invierea lui Cristos, — La înălțarea Domnului, — Tinărul din Nain, — Despre căsnicie, — Despre educația copiilor, — Cuvântare la alegeri de funcționari bisericești.

Cuprinsul atât de variat și de actualitate a acestui nou volum de predici ce-l pune la dispoziția Onor. Preoților părintele Gh. Maior, e fără îndoială un eveniment îmbucurător în literatura noastră bisericească.

Munca păstorilor sufletești, care în aceste vremuri de decadentă morală trebuie să stea la înălțimea chemării lor, vestind cuvântul lui Dumnezeu cu și fără vreme, e în mare măsură ușurată prin predicile părintelui Gh. Maior.

În urma calităților prin cari se impun din toate punctele de vedere, le recomandăm cu căldură Onor. Preoțimii.

Volumul se poate comanda de la *Librăria Diecezană din Arad*, cu prețul de Lei 35. — plus Lei 2.15 pentru francatură.

I. Agârbiceanu: Visurile — povestiri (Biblioteca Semănătorul, No. 67—68).

Marele nostru prozator a adunat în acest volum o samă de admirabile povestiri cari fixează pentru totdeauna câteva momente din războiul nostru de întregire. E prinsă cu măiestrie frământarea populației românești a unui sat ardelean de lângă fosta graniță, în preajma și în timpul intrării și retragerii armatei române din Ardeal.

„Visurile” îmbogățesc cu câteva puternice povestiri îmbelșugata activitate literară a părintelui *Ion Agârbiceanu*.

Prețul 10 Lei. Se poate comanda de la *Librăria Diecezană din Arad*.

Convocare.

Frații preoți, membrii ai cercului religios Măndruloc, sunt poftiți a lua parte la întrunirea ce se va ține în **13 Iunie** a. c. (sărbătoare locală) în comuna **Ghioroc**, cu următorul program:

1. Dimineata la orele 7 Utrenie. La ora 9 sfânta Liturgie oficiată în sobor. La priceasnă predică de preotul *I. Marșieu*. După sf. Liturgie procesiune cu litiă între vii. Conferință intimă: restaurarea. La orele 3 d. m. conferință pentru prapor de preotul *I. Ardelean*.

Cuvin, la 1 Maiu 1925.

Dumitru Popa,
notar.

Nicolae Tândru,
președinte.

Nr. 1776—1925.

Ordin circular.

Având în vedere că Administrația financiară din Arad — în urma ordinelor primite de la Ministerul Finanțelor — nu poate lichida nici o plată fără ca aceasta să fie justificată cu acte în regulă (cu chitanțe) și fără dovedirea achitării impozitelor restante și curente din partea celui îndreptățit a primi plata; având în vedere apoi că Consistorul trebuie să pre-

zenteze la Administrația financiară *deodată cu statul* despre retribuițiile preoțești și *chitanțele* preoților, cărora li s'au asemnat retribuițiunile și să dovedească că toți și-au *achitat impozitele restante și curente*, și ca să nu întâmpinăm dificultăți la ridicarea banilor de la Administrația financiară, dispunem următoarele:

Cu începere de la 1 Iulie a. c. *fiecare preot are să înainteze aici pe calea oficiului protopopesc cel mai târziu până la finea lunii prime din trimestrul pentru care și ridică retribuițiunile, chitanțele despre retribuițiunile pe acel trimestru*, ca astfel avându-le toate, împreună cu statul să le putem prezenta la Administrația financiară pentru lichidare și pentru ridicarea banilor, căci numai în modul acesta ni e dată posibilitatea ca să începem și noi la timp achitarea plății preoților.

Înainte de a înainta chitanțele la protopopi, fiecare preot va prezenta chitanța sa organelor în drept a Statului, pentru a induce pe dosul ei o adeverință oficioasă, că preotul nu e în restanță cu impozitele. În urmărire fiecare preot să-și achite impozitele restante și curente pe trimestrele anterioare, ca pe chitanță pentru trimestrul următor organele în drept a statului să poată induce adeverința oficioasă despre achitarea impozitelor.

Blanchetele de chitanții se vor distribui la timp pe calea oficiilor protopopescii. Chitanțele adunate de P. O. Domni protopopi în cursul lunii prime din trimestru, aceștia ni-le vor înainta aici până în 2 zi din luna a doua din trimestru, fără considerare la aceea-că unul dintre preoți nu și-a înaintat acolo chitanța sa.

Dupăce Consistorul în luna a treia din trimestru va fi ridicat banii de la Administrația financiară în baza statului la care vor fi anexate chitanțele preoților, retribuițiile se vor distribui preoților prin Prea Onor. Domni protopopi, conform conspector ce le vor primi de aici, având preoții prin subscrierile lor a recunoaște primirea sumelor de plată indicate în conspect.

E deci în interesul tuturor și a fiecăruia în parte ca să se conformeze acestor dispozițiuni. Atragem atențiunea Onor. domni preoți că cei cari nu se vor conforma acestor dispozițiuni, *vor trage consecințele*, pentru că să se știe odată pentru totdeauna, că aceora cari nu își vor dovedi achitarea impozitelor, *nu li se vor achita retribuițiunile*, urmând ca acestea, în lipsa actelor justificative, să se verse din partea Administrației financiare la Stat. Astfel acei preoți vor fi nevoiți să intervină cu cereri la

Ministerul Cultelor pentru desemnarea din nou a acestor retribuțiuni, pentru că un salariu odată ordonanțat dar făcut venit la stat pe motivul că nu, a fost încasat la timp, nu se mai poate sub nici un motiv ordonanța a doua oară din creditul delegat.

Vom fi nevoiți a recurge și la acest mod de disciplinare a celor neglijenți, pentru că nu putem admite, în urma neglijenței unora să sufere cei mulți și nici aceea nu o putem admite, ca noi să nu ne putem îndeplini lucrările noastre la timp din cauza piedecilor ce ni le pun unii prin neglijența lor.

Arad, la 30 Maiu 1925.

Consistorul ort. rom. din Arad.

Mihail Păcățian, m. p.
protopop, ases. ref. cons. președinte.

Nr. 1701/1925.

Ordin circular.

Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 21132 din 19 Maiu a. c. ne comunică hotărârea Consiliului de Miniștri prin care pe individul N. Ionescu-Braila, participant la diferite licitații publice în calitate de furnisor, îl eschide dela orice licitație publică sau angajament prin bună învoială pentru orice fel de aprovizionări sau angajament prin bună învoială pentru ori ce fel de aprovizionări sau efectuări de lucrări dovedit fiind că pentru falsuri și escrocherii a fost condamnat și arestat în mai multe cazuri.

Aducem la cunoștință organelor noastre parohiale spre știre și conformare.

Arad, la 1 Iunie 1925.

Consistorul ortodox român din Arad:

Mihail Păcățian m. p.
președinte, ases. ref. consistorial.

CONCURSE.

Nr. 1453/1925.

Concurs repetit.

Pentru distribuirea unei eventual alor două burse din fundațiunea medicului Dr. Iuliu T. Mera din Șiria, se publică concurs de 30 zile, socotite dela prima publicare a acestui concurs în organul eparhial „Biserica și Școala”.

Admisibili la concurs sunt în general tinerii români ortodocși săraci studenți la facultăți de drept, medicină, filosofie, tehnică, teologie, cu purtare bună

și spor excelent în studii. La distribuirea bursei se vor ține în seamă următoarele dispoziții speciale ale fundatorului.

a) Preferința vor avea în locul prim aceia dintre reflectanți, cari vor putea dovedi, că sunt înrudiți cu fundatorul până la al șaselea grad de sânge ori cuserie.

b) În al doilea loc tinerii născuți în Șiria (jud. Arad).

c) În al treilea rând: cei născuți în județul Aradului, resp. în dieceza Aradului, și în fine cei născuți în mitropolia ort. română a Ardealului.

d) În absența recurențelor potrivite din categoriile de mai sus ale studenților dela facultăți se pot vota burse și altor tineri studenți eminenți și săraci din clasele V—VIII. ale școalelor secundare, eventual academiilor comerciale, școale militare de cadeți și din preparandii (școale normale în ordinea de sub a) b).

Pentru a-și dovedi îndreptățirea, concurenții vor avea să prezinte, potrivit cu dispozițiile din §. X. al literelor fundamentale, documente autentice a) că sunt cetățeni români; b) că s născuți din căsătorie legală bisericească a părinților ortodocși români; c) că atât ei cât și părinții lor aparțin și acum bisericii ortodoxe române; d) că sunt atât de săraci, în cât fără stipendiu nu sunt în stare a-și continua studiile; e) că atât trupește cât și sufletește sunt sănătoși; f) că studiile de mai înainte le-au terminat cu spor excelent; g) cu informațiune familiară, că sunt înrudiți cu fundatorul până la al VI-lea grad de sânge ori de cuserie, că sunt născuți în Șiria, ori în județul Aradului, ori în dieceza Aradului ori pe teritoriul mitropoliei Ardealului.

Imprejurarea de sub lit. d) se va dovedi cu atestat bineprecizat și detaliat, dela antistia comunală și vidimat de oficiul parohial ort. român al locului.

Reflectanții, cari eventual mai au vr-o bursă, sunt datori să arate: suma acelei burse și că dela cine o au.

Cererile, ajustate cu dovezile cerute mai sus vor trebui trimise Consistoriului eparhial, în termen. Cererile intrate mai târziu ori neajustate complet nu se vor lua în socotință.

Arad, la 6 Maiu 1925.

Consistorul ort. rom. din Arad.

—□—

3—3

În conformitate cu concluzul Ven. Consistor diecezan de sub Nr. 1427/1925 se escrie concurs pentru îndeplinirea definitivă a parohiei l. vacantă din Seleuș, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala”.

Venitele parohiei sunt:

1. Uzufructul intravilanului și a sesiunii parohiale, cu dreptul de pășunat.

2. Locuință în natură.

3. Stolele legale.

4. Birul legal rescumpărat cu 200 lei.

5. Integritatea salariului dela stat, pe care însă parohia nu o garantează.

Parohia e de cl. I. Alesul va solvi toate dările publice după beneficiul preoțesc, va predica și va

avea să catehizeze în școala primară din comună, fără altă remunerație din partea parohiei.

Reflectanții vor înainta concursul, — ajustate cu toate documentele prescrise și adresate Comitetului parohial din Seleuș, — la Oficiul protopopesc ort. rom. din Ineu (jud. Arad) și pelângă respectarea stricte a dispozițiilor cuprinse în §. 33. din Regulamentul pentru parohii, vor avea a se prezenta în sf. Biserică în vr-o Duminică, ori sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorii.

Reflectanții din altă eparhie, deodată cu cererea de a li-se da voie a-se prezenta în Biserică, vor avea să dovedească că au încuvîntarea Ven. Consistor diecezan de a recurge la aceasta parohie.

Din ședința comitetului parohial, ținută la 29 Martie 1925.

Ioan Manișu m. p.
preot, preș. com. par.

Isaia Faur m. p.
not com. par.

În conțelegere cu: Ioan Georgia m. p. protopresbiter.

—□—

3—3

Concurs repețit.

Conform ordinului Ven. Consistor Nr. 982/1925, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Biserica și Școala” pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul deficient Dimitrie Cotta din parohia de cl. III Pustiniș.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Jumătate din sesia parohială constătătoare din 32 jughere. Jumătate din toate stolele obvenite.

Jumătate din birul preotesc, care este de 2 litre de grâu de fiecare jugher de pământ și 5 litre de grâu după fiecare număr de casă.

Comitetul parohial garantează alesului capelan o casă parohială constătătoare din 3 odăi și culină și cu'n intravilan de 600 stânjeni □. Retribuțiunile dela stat rămân întregi în favorul parohului deficient Dimitrie Cotta. Alesul capelan va suporta jumătate din dările după beneficiul preotesc și va catehiza fără nici o remunerație la școlile de stat și la cele confesionale.

Recurenții în termenul regulamentar se vor prezenta în cutare Duminică ori sărbătoare în sf. biserică din Pustiniș pentru a-și arăta dexteritatea în tipic, cant și în oratorii.

Recursele se vor adresa oficiului protopresbiterial din B. Comloș. Reflectanții din alte dieceze vor avea să prezinte of. protopopesc din B. Comloș permisiune de recurgere din partea autorităților diecezane.

Comitetul parohial din Pustiniș.

În conțelegere cu: Dr. Ștefan Cloroianu, protopop.

Publicațiune de licitație.

Se publică licitațiune pentru efectuarea următoarelor lucrări dela biserică ort. română din comuna Fibiș, jud. Timiș și anume:

1. Repararea bisericii.
2. Facerea gardului împrejmuitoar și a
3. Monumentului pentru eroi. Totalul general

Lei 348.315.

Ofertele trebuiesc înaintate la oficiul parohial din Fibiș până la 15 Iunie 1925 ora 10 amiază.

Oferte, cari nu sunt n regulă și sosite chiar prin poștă, — mai târziu, nu vor fi luate în considerare. Ofertantul trebuie se fie cetățean român și să aibe îndreptățirea de a executa asemenea lucrări, în conformitate cu legea industrială.

La ofertă se va anexa și vadiul de 6% în numerar, ori în hârtii de valoare.

Planurile, caetul de sarcini și condițiunile referitoare la lucrările de sub 1, 2 și 3 se pot vedea la oficiul parohial ort. român din Fibiș în oarele oficioase.

Comitetul parohial i-și rezervă dreptul de a încredința lucrările celui întreprinzător, care-i oferă mai multă garanță.

Vadiul ofertelor neacceptate se va restitui în termen de 3 zile, socotit dela deschiderea ofertelor.

Fibiș la 28 Mai 1925.

Pentru comitetul parohial ort. român:
Gheorghe Todan, paroh, președinte.

Licitație minuendă.

Pentru darea în lucrare a reparării interne și externe a sf. Biserici ort. române din comuna Șilindia (jud. Arad.) prin aceasta se fixează licitație minuendă pe ziua de 9 Iunie 1925 în sf. biserică din loc, la ora 10 a. m.

Prețul de exclamare este 46.000 Lei. Devizul poate fi văzut oricând la oficiul parohial ort. român din loc. Spese de călătorie nu se compută.

Comitetul parohial își rezervă dreptul să dea lucrarea, amatorului cu garanții mai mari.

Șilindia, la 24 Maiu 1925.

Comitetul parohial.

Concurs de licitație minuendă.

Pentru renovarea bisericii din Găvoșdia-Radna, în baza devizului de spese, aprobat de Consistorul ort. rom. din Arad Nr. 1069/1925, se va ținea licitație verbală la 8 Iunie a. c. orele 4 p. m. în școala din Găvoșdia-Radna.

Condițiile sunt: 1. Prețul strigării Lei 81.415.

2. Devizul de spese și celelalte condiții se pot vedea la oficiul parohial.

3. Licitanții vor depune vadiul de 10% la epitropia parohială înainte de licitație.

4. Licitanții nu pot pretinde nici un fel de spese dela comuna bisericească pentru licitație.

5. Vor putea licita numai aceia cari au diplomă recunoscută de autorități.

6. Cărușia materialului o dă comuna bisericească. Găvoșdia, la 16 Maiu 1925.

Comitetul parohial.

Pentru estras:

Vasile Givu,
cond. of. par.

3—3

Redactor responsabil: SIMION STANA asesor consistorial
Censurat: Prefectura Județului.